

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဒေသနာနှင့် ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအသင်း

NEW APPROACH TO BUDDHA DESANA

ဗုဒ္ဓဒေသနာကို စနစ်သစ်နည်းဖြင့် လေ့လာခြင်း

စာစဉ်(၂၁)

ခန္ဓာငါးပါးနှင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး (၂)

၂၀၁၀ - ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၈ - ရက်
အကြိမ်(၃၀)မြောက်၊ ဗုဒ္ဓဒေသနာသင်တန်း
ရှင်သာမဏေဝိမာန်၊ အာဇာနည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့တွင်
ဟောကြားသောတရားတော်

ဦးဌေးအောင်

(မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ)

ပဓာနနာယက၊ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဒေသနာနှင့် ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအသင်း
တွဲဖက်ဌာနမှူး (ငြိမ်း)၊ နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ်၊ မန္တလေး

ဗုဒ္ဓဒေသနာကို စနစ်သစ်ဖြင့်လေ့လာခြင်း

စာစဉ် - ၂၁

ခန္ဓာငါးပါးနှင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး - ၂

၂၀၁၀-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၈)ရက်
ရန်ကုန်မြို့၊ အာဇာနည်လမ်း၊ ရှင်သာမဏေဗိမာန်
အကြိမ် (၃၀)မြောက် ဗုဒ္ဓဒေသနာသင်တန်းတွင်
ဟောကြားသောတရားတော်

ဦးဌေးအောင်

(မဟာသဒ္ဓမ္မဏေတိကဓဇ)

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဒေသနာနှင့်ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအသင်း
တွဲဖက်ဌာနမှူး၊ နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ်(မန္တလေး)

ခန္ဓာငါးပါးနှင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး (၂)

အခု လေ့လာနေတဲ့ သဘာဝတရားတွေ၊ အဲဒီသဘာဝတရားတွေဆိုတာဟာ စိတ်နဲ့ကိုယ်နဲ့ နှစ်ခု ပူးတွဲပြီးတော့ လုပ်ငန်းအမျိုးမျိုး ဆောင်ရွက်တယ်။ အဲဒီလုပ်ငန်းအမျိုးမျိုး အခြေခံအားဖြင့် သိရှိနိုင်ဖို့အတွက် အလုပ်ကိစ္စ၊ မြင်ကိစ္စ၊ ကြားကိစ္စ၊ အတွေ့ကိစ္စ၊ အနံ့ကိစ္စ၊ အရသာကိစ္စ။ အဲဒီကိစ္စ(၅)မျိုးကို ဒီရုပ်နဲ့နာမ်နဲ့ ပူးတွဲပြီး ဆောင်ရွက်နေပါတယ်။

အဲဒီ ဆောင်ရွက်တဲ့နေရာမှာ မြင်ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ဖို့အတွက် အဆင်းအာရုံက ထောက်ပံ့ပေးတယ်။ အဆင်းအာရုံကို မျက်စိအကြည်က ခံယူတယ်။ အဲဒီမျက်စိအကြည်အပေါ်မှာ ရပ်တည်ပြီးတော့ အဆင်းအာရုံပေါ်မှာမှီပြီး စိတ်က မြင်ကိစ္စကို လုပ်ပါတယ်။ မြင်ကိစ္စကို လုပ်တဲ့နေရာမှာ မြင်တဲ့အဆင်း၊ အာရုံကိုသိခြင်း၊ အဲဒီ အဆင်းအာရုံကို မှတ်ခြင်း၊ အဆင်းအာရုံနဲ့ ပတ်သက်တာကို ခံစားခြင်း။ အဲဒီလို ခံစားမှု၊ သိမှု၊ မှတ်မှုတွေလုပ်နိုင်အောင် စေ့ဆော်တိုက်တွန်းပေးတဲ့ စေ့ဆော်တဲ့အား၊ အဲဒီစွမ်းအားကို စေတနာလို့ခေါ်တယ်။ စေတနာစွမ်းအား၏ ဆောင်ရွက်မှုကြောင့် အဲဒီ သိမှုတွေ၊ မှတ်မှုတွေ၊ ခံစားမှုတွေ အလုပ်လုပ်တယ်။ အဲဒီ လုပ်နေတဲ့အလုပ်ကို သင်္ခါရခေါ်ပါတယ်။ အလုပ်ကို သင်္ခါရခေါ်ပါတယ်။

အဲဒီ သဘာဝတရားတွေဟာ အကျဉ်းချုံးပြီးတော့ ပြောနေတော့ သဘာဝတရားများကို သိဖို့အတွက်ကြောင့် နည်းနည်းစီ၊ နည်းနည်းစီတော့ ထပ်ပြီးရှင်းပြပါဦးမယ်။ အဲဒီ အဆင်းအာရုံကို စိတ်ကလေးက

သိတဲ့ကိစ္စ။ သိအောင်လုပ်ပေးတာက ဝိညာဏဓာတ်ခေါ်တဲ့ သိအောင်လုပ်ပေးတဲ့ စိတ်ကလေးက လုပ်ပေးလို့ သိတာ။

အဆင်းအာရုံကို စိတ်ကလေးက သိတယ်ဆိုလျှင် ထပ်ပြီးတော့ ခွဲတဲ့အခါကျတော့ အရောင်ကိုသိတယ်။ အဆင်းအာရုံထဲမှာပါတဲ့ အရောင်ကို အစိမ်း၊ အနီ၊ အပြာ၊ အဝါတွေကို သိတဲ့စိတ်ကလေးက ကွဲကွဲပြားပြား စိမ်းမှန်းသိတယ်၊ နီမှန်းသိတယ်၊ ပြာမှန်းသိတယ်၊ ဝါမှန်းသိတယ်။ အဲဒါဟာ စိတ်၏လုပ်ငန်းသဘောမှာ ရူပါရုံပေါ်မှာ သူလုပ်တဲ့အလုပ်။ အဲဒီတော့ ပထမဦးဆုံး အရောင်ကိုသိခြင်းသည် ကဏ္ဍတစ်ခု၊ ပြီးတော့ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကိုလည်း သိတယ်။ နောက် အလုံးအထည်ကို သိတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီဝတ္ထုပစ္စည်းနဲ့ မျက်စိနဲ့ ဘယ်လောက်ဝေးတယ်၊ ဘယ်လောက်နီးတယ်ဆိုတဲ့ အဝေးအနီးကိုလည်း သိတယ်။ နောက်ပြီးတော့ အနိမ့်အမြင့်ကိုလည်း သိတယ်။ နောက် အောက်ကိုကြည့်လို့ရှိလျှင် အတိမ်အနက်ကိုလည်း သိတယ်။ အဲဒါတွေဟာ အဆင်းရူပါရုံက သိတယ်ဆိုတဲ့ နာမ်ဓာတ်ကလေးကို အဲဒီအချက်အလက်တွေနဲ့ သိအောင်လုပ်ပေးတာ။ သိစိတ်ကလေးကို အဆင်းရူပါရုံက ဒီကိစ္စတွေနဲ့ သိအောင်လုပ်ပေးတာပါ။ အရောင်သိအောင် လုပ်ပေးတယ်၊ ပုံသဏ္ဌာန်သိအောင်လုပ်ပေးတယ်၊ အလုံးအထည်သိအောင် လုပ်ပေးတယ်၊ အဝေးအနီးသိတယ်၊ အတိမ်အနက် သိတယ်၊ အနိမ့်အမြင့် သိတယ်။ အဲဒါတွေဟာ အဆင်းရူပါရုံက အထောက်အပံ့ပေးလို့ အဲဒီလိုသိရတာပါ။ အဲဒါတွေအခု အားလုံးပေါင်းလိုက်တော့ မြင်သိ။ မြင်သိဆိုတဲ့ကိစ္စဟာ အလုပ်။ မြင်သိဆိုတဲ့ ကိစ္စ၊ မြင်ကိစ္စကို လုပ်တဲ့အလုပ်။ အလုပ်လုပ်တော့ အဆင်း

အာရုံက ပေးတာကို စိတ်ကလေးက သိတယ်။ သိတဲ့အလုပ်ကို လုပ်တဲ့ စိတ်ကို ဝိညာဏဓာတ်။ အဲဒီအလုပ် လုပ်တဲ့ဟာတွေက အခု အဆင်းက အလုပ်လုပ်တာ။ အခုသိတဲ့သဘောလေးကို ကြည့်လိုက်တော့ အဲဒီ အမျိုးအစား အမျိုးမျိုးကို သိနေတယ်။ အရောင် သိတယ်၊ ပုံပန်းသဏ္ဌာန် သိတယ်။

အဲဒီအလုပ်လိုပဲ ဒီစိတ်ထဲမှာပါတဲ့ နာမ်ဓာတ် သဘာဝတစ်မျိုးက အဲဒါတွေကို မှတ်တဲ့ သိတဲ့ကိစ္စက အလုပ်တစ်မျိုး၊ မှတ်တဲ့ကိစ္စက အလုပ် တစ်မျိုး။ အရောင်အမျိုးမျိုး၊ စိမ်း၊ နီ၊ ဝါ၊ ပြာကို မှတ်တယ်။ ပုံပန်းသဏ္ဌာန် အမျိုးမျိုးကို မှတ်ရတယ်၊ အလုံးအထည်အမျိုးမျိုး မှတ်တယ်၊ အဝေးအနီး မှတ်တယ်။ အနိမ့်အမြင့် မှတ်တယ်၊ အတိမ်အနက် မှတ်တယ်။ မှတ်တဲ့ ကိစ္စက တစ်ကဏ္ဍ၊ သိတဲ့ကိစ္စက တစ်ကဏ္ဍ။ အဲဒါ စိတ်က အလုပ်လုပ်နေ တာ။ သိမှုကိစ္စကိုလည်း လုပ်တယ်၊ မှတ်မှုကိစ္စကိုလည်း လုပ်ပါတယ်။ အဲဒါဟာ ရူပါရုံခေါ်တဲ့ အဆင်းအာရုံက ပေးတာကို စိတ်ကလေးက သိ ကိစ္စနဲ့ မှတ်ကိစ္စ အလုပ်နှစ်မျိုး လုပ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီ မြင်ထားတဲ့ အဆင်းအာရုံကို ခံစားတဲ့အလုပ် လုပ်ပါတယ်။ အဲဒါကို ဝေဒနာ။ ခံစားတဲ့ ဝေဒနာကိုလည်းပဲ ဒီရူပါရုံက ထောက်ပံ့ပေးလို့ ခံစားမှုပေါ်တာ။

အဲဒီလို သိမှု၊ မှတ်မှု၊ ခံစားမှုတွေလုပ်နိုင်အောင် စွမ်းအားထည့် ပေးတာ စေတနာခေါ်တဲ့ စေ့ဆော်မှုက၊ တိုက်တွန်းမှုက စွမ်းအားပေးလို့ သိခြင်း၊ မှတ်ခြင်း၊ ခံစားခြင်းဆိုသော နာမ်ဓာတ်တွေ အလုပ်လုပ်နိုင်တာ။ အဓိက-က စေ့ဆော်မှုစေတနာက အားပေးလို့ပါ။ စေတနာဆိုတဲ့ စိတ်က စေ့ဆော်မှု၊ တိုက်တွန်းမှုနှင့် အားပေးခြင်းကြောင့် နာမ်ဓာတ်တွေ အလုပ်

လုပ်နိုင်တယ်။ အဲဒီသဘာဝတရားတွေဟာ ဒီမြင်ကိစ္စကို လုပ်တဲ့အထဲမှာ တစ်ပြိုင်နက်ထဲ ပူးပေါင်းပြီးတော့ အလုပ်လုပ်တယ်။ ဒီ (၄)မျိုးစလုံးဟာ ဒီအဆင်းအာရုံကိုပဲ တစ်ပြိုင်နက်ထဲ အာရုံပြုကြတယ်။ အဲဒီအဆင်းအာရုံက ပေးလိုက်လို့ ဟောဒီ စက္ခုပသာဒလို့ခေါ်တဲ့ မျက်စိအကြည်လေးက သယ်ယူလာတဲ့ အလင်းစွမ်းအားကြောင့် မြင်အားလေး၊ မျက်စိအား၊ စွမ်းအားထုတ်ပေးတယ်။ မျက်စိက စွမ်းအားထုတ်ပေးပါတယ်။ အဲဒီစွမ်းအားဟာ မျက်စိသည် ရုပ်တရား၊ မျက်စိကထွက်လာတဲ့ စွမ်းအားကို ရုပ်စွမ်းအား။ အဲဒီရုပ်စွမ်းအားနဲ့ အခုပြောခဲ့တဲ့ နာမ်စွမ်းအား (၄)ပါး ပူးပေါင်းပြီးတော့ မြင်ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ပါတယ်။ စွမ်းအားဘယ်နှစ်မျိုး ဆောင်ရွက်တုန်း၊ (၅)မျိုး။ ရုပ်စွမ်းအားက တစ်မျိုး၊ နာမ်စွမ်းအားက (၄)မျိုး။ အဲဒီစွမ်းအား(၅)မျိုးနဲ့ ဘာကိစ္စဆောင်ရွက်တုန်း၊ မြင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ပါတယ်။

ဒီကိစ္စ တစ်ခုစီတစ်ခုစီက မျက်စိမှာ အလုပ်လုပ်တဲ့စိတ် မြင်ကိစ္စ အလုပ်လုပ်တာ။ ထို့အတူပဲ အခုပြောတဲ့ အသံလှိုင်းလေးတွေက ရိုက်ခတ်တော့ နားမှာဆောင်ရွက်တဲ့ကိစ္စ၊ ကြားကိစ္စ။ အဲဒီ ကြားကိစ္စဆိုတဲ့ ကြားကိစ္စမှာလည်း ကြားတဲ့အသံလေးတွေကို သိအောင်လုပ်တယ်။ ပြီးတော့ မှတ်တယ်။ ပြီးတော့ ခံစားတယ်။ ဒီသုံးခု အလုပ်လုပ်နိုင်အောင် စေ့ဆော်တိုက်တွန်းပေးသော စေတနာ။ အဲဒီ စွမ်းအား(၄)မျိုး၊ နာမ်စွမ်းအား (၄)မျိုး။ ဒီနေရာမှာတော့ ကြားကိစ္စ ဆောင်ရွက်တယ်။ အဲဒီ ကြားကိစ္စကို ရုပ်စွမ်းအားအဖြစ်နဲ့ နားအကြည်က ထုတ်ပေးတယ်။ နားအကြည်က နေပြီးတော့ ထုတ်ပေးတဲ့စွမ်းအားနဲ့ ဒီနာမ်စွမ်းအား (၄)ခုတို့ အားလုံး စွမ်းအား(၅)ခု ပူးပေါင်းပြီးတော့ ကြားကိစ္စကိုဆောင်ရွက်တယ်။

ဒီသဘာဝတွေဟာ တံခါး(၅)ခုဖြစ်သော ပသာဒရုပ်(၅)ခုမှာ အခု အမြင်နှင့် အကြားကိစ္စကဲ့သို့ အတွေ့ကိစ္စကိုလည်း ဆောင်ရွက်တယ်။ အရသာကိစ္စကိုလည်း ဆောင်ရွက်တယ်။ အနံ့ကိစ္စကိုလည်း ဆောင်ရွက်တယ်။ အဲတော့ တံခါး(၅)ခုမှာ အာရုံ (၅)မျိုး၊ ကိစ္စ(၅)မျိုးကို ခန္ဓာ(၅)ပါးက ဆောင်ရွက်တယ်။ ခန္ဓာဆိုတာ အဖွဲ့။ နာမ်ဓာတ်အဖွဲ့ (၄)ဖွဲ့၊ ပြီးတော့ ရုပ်ဓာတ်အဖွဲ့ (၁)ဖွဲ့၊ အားလုံးပေါင်းတော့ (၅)ဖွဲ့။ အဲဒီ (၅)ဖွဲ့က မြင်ကိစ္စ၊ ကြားကိစ္စ၊ အတွေ့ကိစ္စ၊ အရသာကိစ္စ၊ အနံ့ကိစ္စ၊ ကိစ္စ(၅)မျိုးကို ဆောင်ရွက်တယ်။ ကိစ္စတစ်မျိုး တစ်မျိုးမှာကိုက အဖွဲ့(၅)ခုနဲ့ ဆောင်ရွက်ပါတယ်။ အဲဒါဟာ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ လုပ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ အခု ထပ်ပြီးတော့ လေ့လာရမည့်အချက်က အဲဒီ ကြားနေတဲ့အသံတွေ၊ အခုပြောတာ ကြားနေတဲ့အသံတွေ သိပါတယ်။ သိတာကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာခေါ်တဲ့ သိအဖွဲ့ကြီးက ဆောင်ရွက်တယ်။ မှတ်တာကို သညာဏက္ခန္ဓာခေါ်တဲ့ မှတ်တဲ့အဖွဲ့ကြီးက ဆောင်ရွက်တယ်။ ခံစားတာက ဝေဒနာက္ခန္ဓာက ဆောင်ရွက်တယ်။ စေ့ဆော်တိုက်တွန်းတယ်ဆိုတဲ့ သင်္ခါရက္ခန္ဓာက အလုပ်တွေလုပ်ပေးတယ်။ အဲဒီတော့ အခုပြောတဲ့ ကိစ္စလေးတွေမှာ အခုလုပ်တဲ့ အလုပ်က လေးတွေက တစ်ချက်ခြင်း တစ်ချက်ခြင်း လုပ်နေတာ။ ဘယ်အချိန်မှာ လုပ်တာတုန်း၊ ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်မှာ။ ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်မှာ လုပ်နေတော့ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်၊ တည်နေတယ်၊ ပျက်သွားတယ်။ ဖြစ်၊ တည်၊ ပျက်ဆိုတဲ့ ခဏသုံးချက်နဲ့ ဒီမြင်ကိစ္စ၊ ကြားကိစ္စကို ပစ္စုပ္ပန်မှာ တကယ်အလုပ်လုပ်နေလို့ ကြားနေတာ၊ တကယ် အလုပ်လုပ်နေလို့ မြင်နေတာ။ အဲဒါလေးတွေဟာ အခုလိုပြောတဲ့ မြင်ကိစ္စလေးတစ်ရပ် မြင်တာလေးကို သိတာ။

အဲဒါလေးက ဘယ်လောက်မှမကြာဘူး။ ပစ္စုပ္ပန်ခဏလေးမှာ အလုပ်လုပ်တာ။ အဲဒီမှာ သေသေချာချာ ထပ်စဉ်းစား။ အဲဒီ မြင်တဲ့အဆင်းကို သိတဲ့စိတ်ကလေး၊ ဒီ မြင်သိတဲ့ဓာတ်ကလေးက တစ်ကြိမ်ဖြစ်ပြီးတော့ နောက်ထပ် မပေါ်ဘဲနေတာ မဟုတ်၊ အခု သိပြီးတော့ နောက်ထပ်တစ်ချက် ထပ်သိ၊ နောက်ထပ် တစ်ချက်ထပ်သိ၊ အဲဒီလို သိစိတ်၊ မြင်သိသဘောပေါင်း ကြိမ်ဖန်များစွာ အလုပ်လုပ်တာ။ မြင်သိဓာတ်ကလေးဟာ ကြိမ်ဖန်များစွာ အလုပ်လုပ်တာ။ အဲဒါလေးကို နားလည်အောင် စဉ်းစား။ မြင်ကိစ္စကိုသိတဲ့ ဓာတ်ကလေးက ကြိမ်ဖန်များစွာ လုပ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ မှတ်တဲ့ဓာတ်ကလေးက မြင်တဲ့အာရုံကို ကြိမ်ဖန်များစွာ မှတ်တယ်။ ခံစားတဲ့ဝေဒနာက ကြိမ်ဖန်များစွာ ခံစားတယ်။ တိုက်တွန်းတဲ့ စေတနာက ကြိမ်ဖန်များစွာ တိုက်တွန်းတယ်။

အဲဒီမှာ စကားလုံးအသစ်က ဘာထွက်လာတာတုန်း၊ တစ်ခုတစ်ခုသောကိစ္စကို သူ့လမ်းကြောင်းနဲ့သူ သိလမ်းကြောင်း၊ ခံစားလမ်းကြောင်း၊ မှတ်လမ်းကြောင်း၊ အားထုတ်လမ်းကြောင်း (၄)ခုစလုံး ကြိမ်ဖန်များစွာ အလုပ်လုပ်နေတယ်။

အဲဒီအချက်ကို သေသေချာချာ နှလုံးသွင်း။ တစ်ကြိမ်ထဲ လုပ်တာလား၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ လုပ်တာလား၊ သဘာဝတရားက ကြိမ်ဖန်များစွာ လုပ်နေတာ။ ကြိမ်ဖန်များစွာ မြင်နေတဲ့အဆင်းကို သိနေတယ်။ ကြိမ်ဖန်များစွာ မြင်နေရတဲ့အဆင်းကို မှတ်ထားတယ်။ မှတ်ထားတော့ ကြိမ်ဖန်များစွာ မှတ်ထားတော့ မှတ်မိနေတယ်။ မှတ်မိရုံတင် မကဘူး၊ အမှတ်တွေလည်း စွဲသွားတယ်။ ကြိမ်ဖန်များစွာဖြစ်လို့ အသိတွေလည်း စွဲတယ်။

အမှတ်တွေလည်း စွဲတယ်။ ခံစားမှုတွေလည်း စွဲတယ်။ တိုက်တွန်းမှုတွေ ကလည်း စွဲတယ်။ အလွန်များစွာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ထပ်ခါထပ်ခါ သိနေတာ၊ မှတ်မိနေတာတွေဟာ အကြိမ်တွေများလွန်းလို့ စွဲသွားတယ်။ အသိလည်း စွဲ၊ အမှတ်လည်း စွဲ၊ ခံစားမှုလည်း စွဲ၊ တိုက်တွန်းမှုတွေလည်း စွဲတယ်။ အဲဒီမှာ အလုပ်နဲ့အစွဲ တွဲနေပါတယ်။

အလုပ်က မြင်ကိစ္စကို လုပ်သောအလုပ်၊ ကြားကိစ္စကို လုပ်သောအလုပ်၊ အနံ့ကိစ္စ၊ အတွေ့ကိစ္စ၊ အရသာကိစ္စကို လုပ်သောအလုပ်။ အဲဒီအလုပ်က အလုပ်။ အလုပ်က တစ်ကြိမ်ထဲနဲ့မပြီးဘူး။ ကြိမ်ဖန်များစွာ အလုပ်တွေလုပ်တာ။ အဲဒီ ကြိမ်ဖန်များစွာ အလုပ်တွေလုပ်တော့ စွဲတယ်။ အသိတွေကလည်း စွဲတယ်၊ အမှတ်တွေကလည်း စွဲတယ်၊ ခံစားမှုတွေလည်း စွဲတယ်၊ စေ့ဆော်မှုတွေလည်း စွဲတယ်။ အဲတော့ စွဲတာနဲ့ လုပ်တာနဲ့ ဆက်သွယ်နေတယ်။ ကြိမ်ဖန်များစွာလုပ်ခြင်းကြောင့် စွဲလာတယ်။ အဲဒီဟာကို မှတ်ထား။ ကြိမ်ဖန်များစွာ လုပ်ခြင်းကြောင့် စွဲတယ်။ အသိတွေ စွဲတယ်၊ အမှတ်တွေ စွဲတယ်၊ ခံစားမှုတွေ စွဲတယ်၊ စေ့ဆော်မှုတွေ စွဲတယ်။ အဲဒီ စွဲနေတယ်ဆိုတဲ့အထဲမှာ မြင်လို့သိတာကိုစွဲတယ်။ ပြီးတော့ ကြားလို့ သိတာတွေကို စွဲတယ်။ ခံစားလို့ သိတာတွေကို စွဲတယ်။ အနံ့ရတာတွေ စွဲတယ်။ အရသာတွေကလည်း စွဲတယ်။ အဲဒါ စွဲတာနဲ့ အလုပ်နဲ့ တစ်ခြားစီ၊ သို့သော် စွဲတဲ့သဘောက အလုပ်က ကြိမ်ဖန်များစွာ အလုပ်လုပ်ခြင်းကြောင့် စွဲလာတာ။ အဲဒီ သဘာဝတရားတွေကို နားလည်အောင် စဉ်းစား။ ဘယ်မှာဖြစ်နေတာတုန်း၊ စိတ်၏ လုပ်ငန်းစဉ်မှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ သဘာဝ။

အဲဒီမှာ ပထမ သေသေချာချာ အလုပ်သဘောထဲမှာ ကြည့်လျှင် မြင်တာကို သိတဲ့အဖွဲ့၊ မြင်တာကို မှတ်တဲ့အဖွဲ့၊ မြင်တာကို ခံစားတဲ့အဖွဲ့၊ မြင်ကိစ္စကို စေ့ဆော်တိုက်တွန်းပေးတဲ့အဖွဲ့၊ အဲဒီအဖွဲ့တွေဟာ ခန္ဓာ(၄) ပါး။ စိတ်မှာဖြစ်သော နာမ်ခန္ဓာ(၄)ပါး။ သူတို့ဖြစ်အောင် တိုက်တွန်းပေးတဲ့၊ မြင်ကိစ္စကို တိုက်တွန်းပေးတဲ့ မြင်သောမျက်စိ၏ အကြည်ရုပ်က ထုတ်ပေးသော စွမ်းအား။ မျက်စိက ထုတ်ပေးတာက ရုပ်စွမ်းအား၊ စိတ်ကလုပ်တဲ့အလုပ်က နာမ်စွမ်းအား။ နာမ်စွမ်းအား(၄)မျိုးနဲ့ ရုပ်စွမ်းအား(၁)မျိုး ပူးပေါင်း၍ အလုပ်လုပ်တဲ့အခါမှာ အဖွဲ့(၅)ဖွဲ့နဲ့ အလုပ်လုပ်တယ်။ အဲတော့ အဲဒီအဖွဲ့(၅)ဖွဲ့နဲ့ အလုပ်လုပ်တဲ့ဟာကို ခန္ဓာ(၅)ပါး။ အဲဒီ ခန္ဓာ(၅)ပါးက မြင်ကိစ္စလုပ်၊ ကြားကိစ္စလုပ်၊ အနံ့ကိစ္စလုပ်၊ အတွေ့ကိစ္စလုပ်၊ အရသာကိစ္စလုပ်ပါတယ်။

အဲဒီအလုပ်လုပ်တဲ့ အကြိမ်ရေက အလွန်အလွန်များတယ်။ များတော့ အစွဲတွေပေါ်လာတယ်။ အသိတွေ စွဲတယ်။ အမှတ်တွေလည်း စွဲတယ်၊ ခံစားမှုတွေလည်း စွဲတယ်၊ စေ့ဆော်မှုတွေလည်း စွဲတယ်။ ပြီးတော့ ရုပ်စွမ်းအားတွေကလည်း စွဲတယ်။ အဲဒီတော့ အစွဲကလည်း အဖွဲ့(၅)ဖွဲ့ ဖြစ်သွားပါပြီ။ အစွဲကလည်း ဘယ်နှစ်ဖွဲ့တုန်း၊ အဖွဲ့(၅)ဖွဲ့။ အဲဒီမှာ အလုပ်လုပ်တဲ့ အဖွဲ့(၅)ဖွဲ့က စဉ်ဆက်မပြတ် မရပ်မနား ကြိမ်ဖန်များစွာ လုပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အစွဲအဖွဲ့ကြီးကလည်း (၅)ဖွဲ့။ အဲဒီနှစ်ခု ကွဲရပါမယ်။

အလုပ်အဖွဲ့က (၅)ဖွဲ့၊ အစွဲအဖွဲ့က (၅)ဖွဲ့။ အလုပ်နဲ့ အစွဲနဲ့ ဆက်ပါတယ်။ ကြိမ်ဖန်များစွာ လုပ်ခြင်းကြောင့် စွဲတာနှင့် ဆက်နေတာပါ။

အဲဒီသဘော နှစ်ခုမှာ အလုပ်အဖွဲ့ (၅)ခုကို ခန္ဓာ(၅)ပါးလို့ခေါ်ပြီး (အဖွဲ့-
ခန္ဓာ) အစွဲအဖွဲ့ (၅)ခုကို ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ (၅)ခုလို့ ခေါ်ပါတယ်။ အစွဲအဖွဲ့က
(၅)ခု၊ အလုပ် အဖွဲ့က (၅)ခု။ အဲဒီတော့ ဒီအလုပ်အဖွဲ့က (၅)ခုကိုတော့
ခန္ဓာ(၅)ပါး။ အဲဒီခန္ဓာ(၅)ပါးက မြောက်မြားစွာ အကြိမ်ပေါင်း မြောက်မြား
စွာ အလုပ်လုပ်လို့ စွဲသွားတဲ့အခါကျတော့ အစွဲကို ဥပါဒါနံ။ အဲတော့
အဲဒီဟာကို ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ (၅)ပါး။ ခန္ဓာ (၅)ပါးက အလုပ်အဖွဲ့ (၅)ပါး။
ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ(၅)ပါးဟာ အစွဲအဖွဲ့ (၅)ပါး။ အဲဒါတွေဟာ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား
မိမိတို့ရဲ့ဉာဏ်ထဲမှာ ထင်ရှားအောင် စဉ်းစားရမယ့်အချက်။ ခန္ဓာ(၅)
ပါးနှင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ (၅)ပါး။ အလုပ်ခန္ဓာ (၅)ပါးနဲ့ အစွဲခန္ဓာ (၅)ပါး။ ဒီ
အစွဲခန္ဓာ (၅)ပါးက ခန္ဓာ(၅)ပါးခေါ်တဲ့ ရုပ်တရားနဲ့ နာမ်တရားမှာ ကပ်
နေတာပါ။ အစွဲတွေက ကပ်နေတာ။ ဘယ်သူကပ်နေတာတုန်း၊ အစွဲခန္ဓာ
(၅)ပါး၊ အစွဲအဖွဲ့(၅)ပါးဟာ ဘာလုပ်နေတာတုန်း၊ ကပ်နေတာ။ သူ့ခန္ဓာ
နဲ့သူ ကပ်နေတာ။ ရုပ်အစွဲကလည်း ရုပ်အစွဲအလိုက်၊ နာမ်အစွဲကလည်း
နာမ်အစွဲအလိုက်။

ဒီအစွဲတွေရဲ့အကြောင်းကို ဟုတ်၏-မဟုတ်၏ ကိုယ့်အကြောင်း
ကိုယ် ပြန်စဉ်းစား။ အခု စာလေးတွေ ရေးလိုက်တာ၊ စာလုံးပုံလေးတွေ
မျက်စိနဲ့ မမြင်ဘူးလား၊ မြင်တယ်။ မြင်ရုံတင်မကဘူး၊ စာလုံးကို မြင်တာနဲ့
တစ်ပြိုင်နက် အသံလည်း ထွက်တတ်တယ်။ အဓိပ္ပာယ်လည်း သိတယ်။
စာလုံးပုံလေးကိုမြင်တာနဲ့ အသံလည်း ထွက်တတ်တယ်။ ပြီးတော့
အဓိပ္ပာယ်လည်း သိတယ်။ အဲဒါဟာ သညာက္ခန္ဓာထဲမှာ စွဲနေလို့ ပေါက်စ
လေးကတည်းက ‘က’စသင်ကတည်းက သင်လာခဲ့တဲ့ အစွဲတွေ ယနေ့ထိ

ပါလာလို့ ဒီစာလုံးတွေ မြင်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် အသံထွက်တတ်တယ်။ အဓိပ္ပာယ်ဖော်တတ်တယ်။ ဒါသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၏ စွမ်းအား။ ဒါဟာ မြင်ထားတဲ့ အဆင်းရူပါရုံထဲမှာပါသော စာလုံးပုံ၊ အဲဒီစာလုံးပုံကို မြင်တာနဲ့ အသံထွက်တတ်တယ်။ အဓိပ္ပာယ်လည်း သိတယ်။ ဘယ်မှာသိမ်းထားလို့တုန်း။ အမှတ်သညာခေါ်တဲ့ သညာက္ခန္ဓာထဲမှာ သိမ်းထားရုံမကဘူး။ စွဲနေအောင် လုပ်ထားလို့ပါ။ အဲဒါဟာ မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်အရည်အသွေး။ မှတ်သားထားသော သညာက္ခန္ဓာ၏ အစွဲအဖွဲ့ - သညုပါဒါနက္ခန္ဓာ။ အဲဒီမှတ်တာတွေကို သညာ။ သညာနဲ့ ဥပါဒါနဲ့ တွဲလိုက်တော့ သညုပါဒါနက္ခန္ဓာ။ ဒီဟာက မှတ်ထားတဲ့အဖွဲ့ကြီး စွဲနေလို့ သူ့ကို သညုပါဒါနက္ခန္ဓာ။ အဲဒီအမှတ်အစွဲကြီးဟာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အခု စာဖတ်တတ်တယ်။ အဲဒီစာဖတ်တတ်တာဟာ ဘာအဖွဲ့ကြီးက ထောက်ပံ့ပေးလို့တုန်း၊ မှတ်ထားတဲ့အဖွဲ့ကြီးက။ ဘာကို မှတ်ထားတာတုန်း၊ အဆင်းအာရုံကို မှတ်ထားတဲ့အဖွဲ့ကြီး။ သူက ရူပါရုံမှာပါတဲ့ အဆင်းအာရုံကို မှတ်ထားတာပါ။

‘ဝ’လေးရေးထားလျှင် ‘ဝ’၊ အပေါ်က အပေါက်ကလေး ဖောက်ထားလျှင် ‘ပ’၊ ‘ဝ’ကို အောက်က အပေါက်ကလေး ဖောက်ထားလျှင် ‘ဂ’၊ ဘေးက အပေါက်ကလေး ဖောက်ထားလျှင် ‘င’။ အဲဒီဟာတွေဟာ အဆင်းအာရုံ။ အဲဒီ အဆင်းအာရုံက ပုံသဏ္ဌာန်တွေ။ ‘ပ’နဲ့ ‘ဂ’နဲ့ မတူဘူး။ ‘င’နဲ့ ‘င’နဲ့ မတူဘူး။ အပေါက်ကလေးတွေပဲ ဖောက်တာ၊ ပြောင်းပေးလိုက်တာ။ အဲဒါလေးတွေက သဏ္ဌာန်ပညတ်တွေပါ။ ဒီ သဏ္ဌာန်လေးတွေကို မြင်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ‘ဝ’လို့လည်း အသံထွက်တယ်။ ‘င’လို့လည်း အသံထွက်တယ်၊ ‘ပ’လို့လည်း အသံထွက်တယ်၊ ‘ဂ’လို့လည်း

အသံထွက်တယ်။ အဲဒါတွေက သညာက္ခန္ဓာထဲမှာ စွဲနေတာ။ ရူပါရုံက ပေးတဲ့ သဏ္ဌာနပညတ်ကို စွဲနေတယ်လို့ ခေါ်ရတယ်။ သဏ္ဌာနပညတ် ဆိုတာ သိအောင် လုပ်ပေးထားတာပါ။

သဏ္ဌာနပညတ်တွေ စွဲနေလို့ စာဖတ်တတ်တာ။ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်သွယ်နေတယ်။ ဒီစာတွေ ဖတ်တတ်အောင် ကလေးဘဝကတည်းက ကြိမ်ဖန်များစွာ ရေးလည်းရေးခဲ့တယ်၊ ဖတ်လည်းဖတ်ခဲ့တယ်၊ ရွတ်လည်းရွတ်ခဲ့တယ်၊ ကျက်လည်းကျက်ခဲ့တယ်။

ကြိမ်ဖန်များစွာ လုပ်ထားလို့ စွဲနေတာ။ စွဲနေလို့ ယနေ့အထိ အသုံးဝင်နေတာပါ။ အဲဒီမှာ မိမိ၏ စာဖတ်နိုင်သော အရည်အသွေး ရှိပါတယ်။ ဒါဟာ ကိုယ်ပိုင်အရည်အသွေး။ ကိုယ်ပိုင်အရည်အသွေးကို ဒီ ပုံသဏ္ဌာန်လေးကိုသိတဲ့ သညာနှင့် တည်ထောင်ထားပါတယ်။ အဲဒါ ဘာသညာတုန်း။ အဆင်းကပေးတဲ့၊ ရူပါရုံကပေးတဲ့ သဏ္ဌာနကို မှတ်ထားတဲ့ သညာ။ အဲဒီသညာလေးတွေက စွဲနေတော့ သညုပါဒါန်လို့ခေါ်တယ်။ သညုပါဒါန်အဖွဲ့ကြီးက အကြီးကြီးဖြစ်လာတော့ သူ့ကို သညုပါဒါန်က္ခန္ဓာ။ အဲဒါဟာ မိမိမှာ တကယ်အဟုတ် ရှိနေတာပါ။ အစွဲကို မှတ်မိတဲ့ အဖွဲ့ကြီး၊ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်၊ စာလုံးပုံကို မှတ်မိတဲ့ အစွဲအဖွဲ့ကြီး။ အဲဒီအဖွဲ့ကြီးက စာဖတ်တတ်တယ်ဆိုတဲ့ အရည်အသွေးကို ပြောတာပါ။ အဲဒီပေါ်မှာ မှီပြီး တော့မှတစ်ခါ လက်ကရေးတတ်တယ်ဆိုတဲ့ အရည်အသွေး ရှိတာကို ပြောတာပါ။

မိမိမှာ မြောက်မြားစွာသော ကိစ္စတွေ ရှိပါတယ်။ စာဖတ်တတ်ရုံတင် မကဘူး၊ စာရေးတတ်ရုံတင် မကဘူး။ အခြားအခြားသော ကိစ္စတွေ၊

သင်္ချာတွေလည်း တွက်တတ်တယ်။ ပညာအမျိုးစုံလည်း ပြောတတ်တယ်။ မှတ်မိပါတယ်။ သင်တဲ့အချိန်တုန်းက သိထားတယ်။ သိရုံတင် မကဘူး၊ မှတ်မိတယ်။ အဲဒီ သိထားတာ၊ မှတ်ထားတာတွေကို စွဲမြဲအောင် ထပ်တလဲလဲ လေ့ကျင့်တယ်။ အဲဒီလို လေ့ကျင့်ထားတော့ စွဲမြဲနေတဲ့ဟာက စွမ်းအားဖြစ်လာတယ်။

ကျောင်းသားဘဝတုန်းက တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် စာမေးပွဲတွေ ဖြေရတယ်။ စာမေးပွဲတွေဖြေလို့ အောင်တယ်ဆိုတာ သင်ပေးတဲ့ပညာတွေကို မှတ်မိနေတယ်၊ စွဲမြဲနေလို့ပါ။

အဲဒီသဘောတွေဟာ မြင်သိအား၊ ကြားသိအားတွေ၊ စွဲနေအောင် မှတ်ထားတဲ့ သညာအားတွေနှင့် လုပ်နေတာပါ။ အဲဒီအားတွေဟာ လူတိုင်းမှာ သူ့ဟာနဲ့သူ ရှိပါတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စုဆောင်းထားတဲ့ သညာက္ခန္ဓာအားချင်းသာ မတူတာပါ။ အဲဒီမှာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိနေတာ အင်ဂျင်နီယာကျောင်းတက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က သူ့သညာက္ခန္ဓာကြီးက အင်ဂျင်နီယာပညာတွေနဲ့၊ ဆေးကျောင်းတက်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဆေးပညာတွေနဲ့၊ ဥပဒေကျောင်းတက်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဥပဒေပညာတွေနဲ့၊ အဲဒီတော့ လူတစ်ယောက်စီ တစ်ယောက်စီမှာရှိတဲ့ အရည်အသွေးတွေနှင့် စွဲနေတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တည်ထောင်ပေးပါတယ်။ အသိတွေလည်း စွဲနေတယ်။ ပြီးတော့ မှတ်ထားတာတွေလည်း စွဲနေတယ်။ အဲဒီ အစွဲအဖွဲကြီးတွေဟာ နာမ်ခန္ဓာမှာ အဟုတ်တကယ် ရှိနေလို့ သူတို့က အလုပ်လုပ်နိုင်တယ်။ အဲဒါဟာ သဘာဝအကြောင်းကို သိဖို့ သင်ပေးတာ။ လူတစ်ယောက်စီ တစ်ယောက်စီရဲ့ ဘဝတွေ။ လူတစ်

ယောက်စီရဲ့ဘဝတွေကို နာမည်နဲ့ သူ့ရဲ့အလုပ်နဲ့တွဲပြီး ခေါ်လိုက်တော့ ဆရာဝန်ဘဝ၊ အင်ဂျင်နီယာဘဝ၊ တရားသူကြီး ဘဝတို့၊ ဥပဒေပညာရှင်ကြီးဘဝတို့၊ ပါမောက္ခကြီးတွေ၊ ဓာတုဗေဒပါမောက္ခတို့၊ ရူပဗေဒပါမောက္ခတို့၊ သမိုင်းပါမောက္ခတို့။ ဒါဟာ စုဆောင်းထားခဲ့တဲ့ အသိအဖွဲ့၊ အမှတ်အဖွဲ့ကြီး တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မတူကြလို့ပါ။

အရည်အသွေးတွေ မတူလို့ သီးခြားနာမည်ပေးပြီး ခေါ်ရတာ။ အဲဒါတွေဟာ အလုပ်တွေ။ အလုပ်တွေဆိုတာ ပညာသင်ခဲ့တဲ့ အလုပ်တွေ။ အဲဒီ အလုပ်တွေ ပညာသင်တယ်ဆိုတာ မြင်ကိစ္စ၊ ကြားကိစ္စတွေကို ထပ်ခါထပ်ခါ အတန်းထဲ ထိုင်ပြီးတော့ လုပ်တာ။ အခုလည်းပဲ မြင်ကိစ္စနဲ့ ကြားကိစ္စကို လုပ်နေတာပဲ။ အဲဒီလိုလုပ်တော့ မြင်တာကိုသိတယ်၊ ကြားတာကို သိတယ်။ အဲဒီ သိတာတွေကို မြင်တာ မှတ်မိတယ်၊ ကြားတာ မှတ်မိတယ်။ အဲဒါတွေဟာ တစ်ယောက်စီ၊ တစ်ယောက်စီ၏ အရည်အသွေးတွေ ထင်ရှားလာတာပါ။

အမှတ်တွေ စွဲမှ၊ အသိတွေကလည်း စွဲမှ၊ အရည်အသွေးတွေကလည်း ထင်ရှားပေါ်လာတာပါ။ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းမှာ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ အရည်အသွေးတွေ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မတူတာဟာ ဥပါဒါနုက္ခန္ဓာမှာ ထည့်သွင်းထားတဲ့ အကြောင်းအရာချင်း မတူလို့ပါ။ ဒီ မှတ်ထားတဲ့ အမှတ်တွေ၊ စွဲနေတဲ့ အစွဲတွေဟာ နာမည်တပ်ပြီး ခေါ်လိုက်တော့ ဆရာဝန်တို့၊ အင်ဂျင်နီယာတို့၊ ဥပဒေပညာရှင်တို့၊ ဓာတုဗေဒပညာရှင်တို့၊ ရူပဗေဒပညာရှင်၊ သမိုင်းပညာရှင်၊ ပညာရှင်တွေ သူ့နာမည်နဲ့သူ ခေါ်တဲ့ အပြင် ဘဝပါ ပါလာတယ်။ ဆရာဝန်ခေါ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဆရာဝန်ဘဝ။

အင်ဂျင်နီယာကလည်း အင်ဂျင်နီယာဘဝ။ ဆရာကြီးတွေကလည်း ပါမောက္ခ၊ ဓာတုဗေဒပါမောက္ခဘဝ၊ ရူပဗေဒပါမောက္ခဘဝ၊ ဥပဒေပါမောက္ခဘဝနှင့် နေရပါတယ်။ ဒါတွေဟာ လောကမှာ ထင်ရှားနေတဲ့ ဥပမာတွေ၊ မိမိတို့ မြင်သိနေရတဲ့ အကြောင်းအရာတွေပါ။ ဒီအခြေခံ သဘောတွေကို ဘယ်သူမှသင်မပေးတော့ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်လာတယ်လို့ မသိဘူး။ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတဲ့ အစွဲနဲ့တော့ သိတယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက အင်ဂျင်နီယာကြီး၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ဆရာဝန်ကြီး၊ သူက ဘာပါရဂူ၊ သူက အရိုးပါရဂူ၊ သူက နှလုံးပါရဂူ။ သူ့နာမည်နဲ့ သူတော့ ပေးထားတာပဲ။ သို့သော် အဲဒီလိုဖြစ်လာသော သဘာဝတွေ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း တည်ဆောက်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းအရာကိုတော့ အခြေခံကျကျ သင်ပေးတဲ့ပညာ မရှိလို့ ကွဲကွဲပြားပြား ပိုင်းပိုင်းခြားခြား မစိစစ်တတ်၊ မဆင်ခြင်တတ်ဘူး။

အခု ကွဲကွဲပြားပြား ပိုင်းပိုင်းခြားခြား စိစစ်တတ်အောင် ပညာသင်တယ်။ ဒီပညာဟာ ဆေးပညာတတ်ရုံ၊ အင်ဂျင်နီယာတတ်ရုံနဲ့ မတူ။ ပညာတတ် ဘယ်ပုံဖြစ်လာတယ်ဆိုတာကို သင်ပေးတဲ့ပညာ။ အဲဒါဟာ ဘဝနဲ့ ဆက်နေတာ။ လူတစ်ယောက်စီ တစ်ယောက်စီရဲ့ ဘဝတွေ၊ အဲဒီဘဝတွေ ဖြစ်လာပုံအကြောင်းကို သင်ပေးတဲ့ ပညာ။ အဲဒီထဲမှာ ဘာပါတုန်း၊ အစွဲအဖွဲ့၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ။ အဲဒီ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနဲ့ ဘာတွေ ဖွဲ့ထားတာတုန်း၊ သူ့ရဲ့ အရည်အသွေးတွေ။ အရည်အသွေးကိုလိုက်၍ ဒီပုဂ္ဂိုလ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ဘဝ ဖြစ်လာတာပါ။ ဘဝအကြောင်းကို စနစ်တကျ လေ့လာမယ်၊ ဆည်းပူးမယ်ဆိုလျှင် ဒီအချက်အလက်တွေဟာ သိထားရမယ့်

အချက်အလက်တွေ။ သိထားရမယ့် အချက်အလက် ဖြစ်သော်လည်းပဲ အခြားအခြား တက္ကသိုလ်ပညာများက ဒီအကြောင်းအရာကို သင်ပေးတာ မရှိဘူး။ ဘယ်မှာသာ ရှိတာတုန်း။ ဒီဒေသနာ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဟောကြားခဲ့ သော သဘာဝပညာမှာသာ ရှိတာပါ။ အဲဒီကျတော့ လောကထဲမှာ ကိုယ် ကိုယ်တိုင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်အနေနဲ့ ထည်ထည်ဝါဝါ ရပ်နိုင်တာ အရည်အသွေးနဲ့ ရပ်နိုင်တာဆိုတာကို သိလာပါတယ်။

ဒီအရည်အသွေးဆိုတာ မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်းတွေ၊ မြင်မှု၊ ကြားမှု တွေနှင့် တည်လာတာပါ။ သိခြင်း၊ မှတ်ခြင်းတွေ၊ အဲဒီ မြင်တာ၊ ကြားတာ တွေကို သိထား မှတ်ထားတွေက စွဲလာတယ်။ စွဲစွဲမြဲမြဲသိလာမှ အစွဲ အဖွဲ့ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဖြစ်လာပါတယ်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ဖြတ်သန်းလာ တဲ့ဘဝ၊ လေ့လာလာတဲ့ ပညာလိုက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ အရည် အသွေး မတူဘူး။ ဘဝချင်းလည်း မတူဘူး။ အဲဒီတော့ ဘဝ၏အဓိပ္ပာယ် ကို သေသေချာချာ ပေါ်လွင်လာအောင် ဆင်ခြင်မယ်၊ သုံးသပ်မယ် ဆို လျှင် ဤအခြေခံအချက်တွေကို သိရပါမယ်။

ဘယ်သူ့အလုပ်လုပ်တာတုန်း၊ စိတ် အလုပ်လုပ်တာ။ ဘယ်သူနဲ့ တွဲအလုပ်လုပ်တုန်း၊ အကြည်ရပ်များနဲ့ တွဲအလုပ်လုပ်တာ။ ဘယ်အကြည် ရပ်တုန်း၊ မျက်စိအကြည်၊ နားအကြည်နှင့်တွဲ၍ စိတ်က မြင်ကိစ္စ၊ ကြား ကိစ္စတွေ လုပ်တယ်။ မြင်သိတွေ၊ ကြားသိတွေ ဖြစ်တယ်။ မြင်သိ၊ ကြား သိတွေကို မှတ်ထားတယ်။ မှတ်ထားတဲ့ အစွဲတွေ ခိုင်မြဲလာတယ်။ ခိုင် မြဲလာတော့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အရည်အသွေးရယ်လို့ သီးခြား ပေါ်လွင်လာ တယ်။ ပေါ်လွင်လာတဲ့အခါကျမှ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ထူးခြားတဲ့ အရည်အသွေး

ကို တွဲပြီးတော့ သူ့ရဲ့ဂုဏ်ကို သုံးတယ်။ ဆရာဝန်ကြီး၊ အင်ဂျင်နီယာကြီး၊ ဥပဒေပညာရှင်ကြီး။ ဒါဟာ ဘဝကို နာမည်တပ်ပေးတာ။ အဲဒီ ဘဝဆို တာနဲ့ ဘဝခရီးကို လျှောက်တာပါ။ ဘဝခရီးကို လျှောက်နေတယ်ဆိုတဲ့ သဘောတွေဟာ ဒီသဘောတွေနဲ့ လျှောက်ရပါတယ်။

ဒီမှာ အရေးကြီးတဲ့ အချက်တွေက လူဆိုသောလူဟာ လူခန္ဓာ ကိုယ်ချင်း အတူတူပဲ။ ဆံပင်ရှိတယ်၊ မျက်နှာရှိတယ်၊ ခေါင်းရှိတယ်၊ နားရှိတယ်၊ လက်ရှိတယ်၊ ခြေရှိတယ်။ ရူပက္ခန္ဓာ၏ အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် တည်ဆောက်မှုချင်းတော့ တူတယ်။ လူတွေ စိတ်နဲ့ထိုင်နေရုံနဲ့တော့ ဘာမှ မဖော်ပြလျှင် ဒီပုဂ္ဂိုလ်က ဆရာဝန်ပဲ၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်က အင်ဂျင်နီယာပဲ၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်က ပါမောက္ခပဲလို့ မသိဘူး။ အဲဒါတွေဟာ နာမက္ခန္ဓာမှာ စုဝေး တည်ထောင်ထားတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၏ အဆောက်အအုံကြီးက ပြောနေ တာပါ။ အဲဒီ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကြီးနှင့် ဘဝခရီးကို လျှောက်နေတာ။ လူတိုင်း လူတိုင်း ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဘဝခရီးကို ဥပါဒါနက္ခန္ဓာခေါ်တဲ့ အစွဲအဖွဲ့ကြီးနဲ့ လျှောက်နေရပါတယ်။ အဲဒီအချက်ကလေးကို မှတ်မိဖို့ အလွန်အရေးကြီး နေပါတယ်။

ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကို မှန်ကန်စွာသိဖို့အချက်။ အဲဒီတော့ ခန္ဓာ၊ အခု (၂)ပါး ခွဲပေးတယ်။ ရိုးရိုးအလုပ်လုပ်တဲ့ အလုပ်ခန္ဓာက (၅)ပါး။ ပြီးတော့ အလုပ်တွေစွဲနေတဲ့ အစွဲခန္ဓာက (၅)ပါး။ အဲဒီ ဘဝခရီးကို လျှောက်တဲ့ လူတွေဟာ အဲဒီ အစွဲခန္ဓာ(၅)ပါး၏ အထောက်အပံ့နှင့် ဘဝခရီးကို လျှောက်ကြရပါတယ်။ အဲဒီလူကနေပြီးတော့ ဆရာဝန်ဆိုတော့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ လူက ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တွဲပါတယ်။ အဲဒီစကား သေချာမှတ်ထား။ လူအဖြစ်က

ပုဂ္ဂိုလ်။ ဆရာဝန်နဲ့ အင်ဂျင်နီယာနဲ့၊ ပါမောက္ခနဲ့ ဒီလို မပြောဘူးလား၊
အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ဆိုတာဟာ ဖြစ်လာအောင် ဆည်းပူးလာခဲ့ရတာ။ အဲဒီတော့
ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်အောင် မှတ်ထားတဲ့ အမှတ်တွေ စွဲမှ၊ သိထားတဲ့အသိတွေ
စွဲမှပါ။ အဲဒီ အသိအမှတ်တွေ စွဲနေတာကို ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ။ အဲဒီ ဥပါဒါ
နက္ခန္ဓာလို့ခေါ်တဲ့ စကားလုံးရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို အခုလို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား
စဉ်းစားနိုင်မှ အရည်အသွေးတွေ ပေါ်တာပါ။ အရည်အသွေးတွေတင်
မကဘူး၊ ဘဝတွေ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မတူတဲ့ဘဝတွေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ (၅)ပါး
နဲ့ တည်ထားတာပါ။ ဒါကြောင့် ဒီဥပါဒါနက္ခန္ဓာ (၅)ပါးဟာ ဘဝကိစ္စနဲ့
ပတ်သက်လို့ အလွန်ကို အရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒါတွေကို နှလုံးသွင်းနိုင်၊
ဆင်ခြင်နိုင်အောင် အခု ဒီပညာ သင်ပါတယ်။

ဒီစကားလုံးလေး အချုပ် ခန္ဓာ(၅)ပါးသည် စဉ်ဆက်မပြတ် မရပ်
မနား စက္ကန့်တိုင်း ခန္ဓာ(၅)ပါး အလုပ်လုပ်နေတယ်။ မြင်ကိစ္စ၊ ကြားကိစ္စ၊
အတွေ့ကိစ္စ၊ အနံ့ကိစ္စ၊ အရသာကိစ္စတွေကို ခန္ဓာ(၅)ပါး လုပ်နေတယ်။
အဲဒီလို စဉ်ဆက်မပြတ် မရပ်မနား ကြိမ်ဖန်များစွာလုပ်လို့ စွဲလာတယ်။
ကြိမ်ဖန်များစွာလုပ်လို့ စွဲတယ်။ သိမှုတွေ စွဲတယ်၊ မှတ်မှုတွေ စွဲတယ်၊
ခံစားမှုတွေ စွဲတယ်၊ အားထုတ်မှုတွေ စွဲတယ်။ ရုပ်ခန္ဓာ၏ စက္ခုပသာဒရဲ့
အစွဲ၊ သောတပသာဒရဲ့ အစွဲ။ အဲဒီ အစွဲ (၅)ခုနဲ့ ဖွဲ့ထားတဲ့ အဖွဲ့ကြီးကို
အစွဲ(၅)ဖွဲ့၊ အဲဒါကို ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ(၅)ပါး။ အဲဒီစကားလုံးတွေက ပါဠိစကား
လုံးတွေ ဖြစ်သော်လည်း အရေးကြီးတာက သူတို့၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို
ပိုင်းပိုင်းခြားခြား စဉ်းစားနိုင်၊ ဆင်ခြင်နိုင်ဖို့က အရေးကြီးပါတယ်။

ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လာဖို့ ဘာနဲ့တည်ထောင်တာတုန်း၊ အစွဲနဲ့တည်ထောင်

တာ။ အဲဒီအချက်ကို သေသေချာချာမှတ်။ အဲဒါသိမှ။ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်အောင် တည်ထောင်ပေးတဲ့ ခန္ဓာက ဘာခန္ဓာတုန်း၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ (၅)ပါး။ အဲဒါပဲ မှတ်စေချင်တယ်။ အဲဒီ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ (၅)ပါးက ဘာဖြစ်လို့ ပေါ်လာတာ တုန်း၊ အလုပ်လုပ်တဲ့ ခန္ဓာ(၅)ပါးက လုပ်နေလို့၊ လုပ်နေတဲ့ ခန္ဓာ(၅)ပါးက ထပ်တလဲလဲလုပ်နေတော့ ဘာဖြစ်လာတုန်း၊ စွဲလာတာ။ အဲဒီ စွဲလာတဲ့ အစွဲတွေနဲ့ ဘာကိုတည်ထောင်တာတုန်း၊ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို တည် ထောင်တယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို တည်ထောင်တယ်။ ပြီးတော့ ဘယ်ထိအောင် သွားတာတုန်း၊ ဘဝခရီးကို သွားတယ်။ အဲဒါတွေဟာ ဘာလုပ်နေတာ တုန်း၊ ကြောင်းကျိုးဆက်စပ် ဆင်ခြင်တတ်အောင် ပညာအဖြစ်နဲ့ သင်ပေး တာ။ ဘာဖြစ်လာတုန်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်လာတယ်။ လူတင် မကတော့ဘူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်လာတယ်။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတဲ့ဂုဏ်ဒြပ်နဲ့ လူတိုင်း ဘဝခရီးကို သွားနေတာ။

အဲဒီ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဘဝဖြစ်အောင် ဖန် တီးပေးတယ်။ တည်ထောင်ပေးတယ်ဆိုတာကို ဆက်စပ်၍သိမှ သဘာဝ ကို သိတာ။ အဲဒီလို ဆက်စပ်နိုင်တဲ့ ပညာကတော့ ဒီဒေသနာပညာမှာသာ ပါတာ။ အခြားပညာတွေမှာ မပါဘူး။ ကိုယ့်ဟာကိုယ်သာ ပညာရှင်ကြီး ဖြစ်လာတယ်။ ပါမောက္ခကြီး ဖြစ်လာပြီ။ ဒါသာ သိတာ။ ဘယ်ပုံ ဘယ် နည်း ဖြစ်လာတယ်ဆိုတာကို သင်ကြားပေးတဲ့ပညာ မပါတော့ ကိုယ့်အ ကြောင်းကို ကိုယ် မသိတော့ဘူး။ အခု ဘာသိအောင် လုပ်ပေးတာတုန်း၊ ကိုယ့်အကြောင်းကို ငါဘာဖြစ်လာတယ်ဆိုတာကို သိဖို့။ အဲဒါကို သိမှ ဘဝကို သိတာ။ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကို သိတာ။ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကိုသိဖို့ အလွန်

အရေးကြီးတယ်။ အဲဒါဟာ ဗုဒ္ဓဒေသနာရဲ့ ထူးခြားချက်။ ဗုဒ္ဓဒေသနာက ဘာကို သင်ပေးနေတာတုန်း၊ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကို တိတိကျကျ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိနေဖို့ နားလည်ဖို့ပါ။

အခုရထားတဲ့ဟာက ကြားထားတဲ့ သုတမယပညာတွေ။ ရေးထားတာတွေ ဖတ်ထားတဲ့ ဒိဋ္ဌမယပညာတွေ။ အကြားအမြင် နှစ်ပါးနဲ့ အခုလည်းပဲ ပညာများကို ဆည်းပူးနေတယ်။ ပညာများ ဆည်းပူးတော့ အခုပြောနေတဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးတွေ တက်လာတယ်။ အဲဒီ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးတက်အောင် သင်ကြားတဲ့ ကျောင်းတုန်းကသင်ပေးတဲ့ ပညာက ဆရာဝန်ဖြစ်အောင်၊ အင်ဂျင်နီယာဖြစ်အောင်၊ ပါမောက္ခဖြစ်အောင် သင်ပေးတာ။ အခု အဲဒီဟာကို သင်တာမဟုတ်ဘူး။ ဘာကို သိဖို့တုန်း။ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကို သိဖို့အတွက် ဒီပညာများကို သင်တာ။ ဘာနဲ့သင်တာတုန်း၊ အကြားနဲ့ သင်တယ်။ အမြင်နဲ့ သင်တယ်။ အဲဒီ ကြားထားတာ၊ မြင်ထားတာလေးတွေကို သိတယ်၊ မှတ်တယ်။ အဲဒီအမှတ်က စွဲမှပါ။ အမှတ်မစွဲလျှင် ဒီပညာက မနေပါ။ အဲဒီတော့ စွဲအောင် ထပ်တလဲလဲ နှလုံးသွင်းရမှာ၊ စဉ်းစားရမှာ။ မိမိမှာ ရှိရင်းစွဲ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးနှင့် မတူ ထူးခြားသော အရည်အသွေးသစ်ကို ထပ်လောင်း၍ ဒီဒေသနာမယပညာက ဆောင်ရွက်ပေးနေတယ်။ အဲဒီအချက်ကို သိနေပြီ။ မိမိမှာ ရှိရင်းစွဲ အရည်အသွေး ရှိတယ်။ အဲဒီအရည်အသွေးအပြင် အခု ဘဝအဓိပ္ပာယ် ပိုင်းခြားသိမြင်တတ်သော အရည်အသွေး။ အဲဒါဟာ အရင်တုန်းက မရှိခဲ့ပါ။ အခုမှ စနစ်တကျသင်ပေးလို့ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကို စိစစ်တတ်၊ ပိုင်းခြားတတ်၊ လေ့လာတတ်တာ။ ဒါဟာ အရည်အသွေး အသစ်။

အဲဒီပညာဟာ အသစ်မှန်းကို သိမှ။

မိမိကိုယ်တိုင် တစ်သက်လုံး သင်လာခဲ့သော ပညာများနှင့်မတူ ထူးခြားသော ပညာပါ။

ဒါဟာ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကို သိဖို့။ အဲဒီ ဘဝ အဓိပ္ပာယ်ကို သိဖို့မှာ ရှိရင်းစွဲ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးတွေကို ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနဲ့ တည်ခဲ့တာ။ အဲဒီ နည်းတွေဟာ ဟောဒီ ဒေသနာမှာသာလျှင် ပိုင်းပိုင်းခြားခြားသိအောင်၊ နားလည်အောင် စနစ်နဲ့ ပညာတတ်အောင် သင်ပေးနိုင်တာ။ ဒီပြင်မှာ ဒီလိုစနစ်နဲ့ သေသေချာချာ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိနားလည်အောင် သင်ပေး နိုင်တဲ့ပညာ မရှိဘူး။ လူတိုင်းပြောနေတဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး personality ဆိုတဲ့စကားတွေ သိတယ်။ Personality ဘယ်ပုံ တည်ဆောက်လာ တယ်ဆိုတာ ဟောဒီပညာကမှ သင်ပေးတာ။ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးတွေ ဘယ်ပုံ တက်လာတယ်ဆိုတာ ဒီပညာကမှ သင်ပေးတာပါ။

အခုရထားတာ သုတမယပညာတွေ။ အသံကြားလို့ သိထားတာ။ စာရေးတာမြင်လို့ သိထားတာ။ အဲဒီ သုတမယပညာတွေ ဟုတ်၏၊ မဟုတ်၏ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ စဉ်းစားရမယ်၊ ဆင်ခြင်ရမယ်။ အဲဒါကို စိန္တာမယပညာမျက်လုံး။ အဲဒီ စိန္တာမယပညာနဲ့ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိရုံတင် မကဘူး၊ မိမိမှာ ဒီလို အမှန်သဘာဝတို့ရဲ့အကြောင်း စွဲနေမှ။ မစွဲလျှင် အသုံးမဝင်ဘူး။ စွဲမှပါ။ အဲဒီတော့ စွဲအောင်ကျတော့ ဘာဝနာနဲ့ စွဲအောင် လုပ်ရတာ။ အဲဒီအချက်တွေကို သေသေချာချာသိမှ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိတာ။ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကို အခြေခံကျကျ ပိုင်းပိုင်းခြား ခြားသိမှ ဘဝခရီးကို စနစ်နဲ့၊ စည်းကမ်းနဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ လျှောက်နိုင်မယ်။

အဓိပ္ပာယ်မသိလျှင် အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ ဘဝခရီးကို မလျှောက်နိုင်ဘူး။ အဓိပ္ပာယ်သိမှ ဘဝခရီးကို အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိလျှောက်နိုင်တာ။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒီပညာ အလွန်အရေးကြီးတယ်။

အားလုံးသော ဓမ္မမိတ်ဆွေများ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓက သင်ကြားပေးခဲ့သော ဘဝအဓိပ္ပာယ် သိနိုင်သည့် နည်းပညာ။ အဲဒါကို ကြိုးစားပြီးတော့ လိုလိုလားလား သင်ယူပါ။ မှတ်ပါ။ စဉ်းစားပါ။ ပြီးတော့လည်းပဲ ပွားများပါ။ ဒါမှ ဘဝလမ်းကြောင်းကို အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ လျှောက်လှမ်းနိုင်ကြမယ်။ ဘဝလမ်းကြောင်း အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ လျှောက်တတ်မှ မြင့်သောဘဝ၊ မြတ်သောဘဝကို တက်လှမ်းနိုင်မယ်။ အဲဒီ မြင့်သောဘဝ၊ မြတ်သောဘဝ ဆိုတာဟာ လူ့လောက သမ္မုတိနယ်ကပြောနေတဲ့ မြင့်သောဘဝ၊ မြတ်သောဘဝနှင့် အခု အဓိပ္ပာယ်ရှိသော ပရမတ္ထနယ်က မြင့်သောဘဝ၊ မြတ်သောဘဝနှင့် မတူဘူး။ ဒီဘဝက ဘယ်အတွက်ပါ ပြောတာတုန်း၊ ဘဝအဆက်ဆက် သံသရာအတွက်ပါ မြင့်သောဘဝ၊ မြတ်သောဘဝကို တက်လှမ်းနိုင်သည့် ပညာ။ လောကမှာ သင်ထားတဲ့ပညာတွေဟာ ဒီဘဝမှာ အဆင့်မြင့်မြင့်နေနိုင်တာ အမှန်ပဲ။

သို့သော် ဘဝအဆက်ဆက် အကျိုးမပြုနိုင်ဘူး။ ဘဝ အဆက်ဆက် အကျိုးပြုနိုင်တာ ဒီပရမတ္ထသဘာဝ ပညာများ။ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဘဝကို တည်ဆောက်ထားတယ်၊ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး ဘယ်ပုံဘယ်နည်း တည်ဆောက်ခဲ့တယ်ဆိုတာတွေကို သိမှ။ အဲဒီတော့ ပညာချင်း တူပါသလား၊ မတူပါဘူး။ ဒီပညာက ဘယ်ထိအောင် အကျိုးပေးတာတုန်း၊ သံသရာ။ ဘဝအဆက်ဆက် သံသရာအတွက်ပါ အကျိုးပေးတဲ့ပညာပါ။

အားလုံးသော ဓမ္မမိတ်ဆွေများ၊ ဒီပညာဟာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကမှ
သင်ပေးနိုင်တဲ့ ထူးသောပညာ၊ မြတ်သောပညာ ဖြစ်ပါတယ်။ အားလုံး
ရယူသိမ်းပိုက်နိုင်၍ မြင့်သောဘဝ၊ မြတ်သောဘဝကို တည်ဆောက်နိုင်
ကြပါစေ။

သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။